

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויזנפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

נסיון ונסיון. והנה הפסוק שבו אנו עומדים נאמר שבוע לפני שהסתלק משה רבינו ע"ה לעולמו, וכמ"ש (דברים א, ג) ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חודש (הוא חודש אדר) באחד לחודש... "אחרי הכותו את סיחון מלך האמורי". היינו בסוף ימיו, אחרי שהכד וניצח את היצר הרע בכל הבחינות ובכל הנושאים, וההכאה היתה ע"י תפילה והתבודדות וזה "את סיחון מלך האמורי" היינו "את" - עם סיחון, שיחה זו התבודדות, כנודע. שהדיבור והעוסק בזה הוא מלך האמורי. אמורי - היינו האמירות והדיבורים לה' בהתבודדות, והם המלך והתכלית ושיא

פסגת הדיבור (שכשלעצמו מכונה מלכות, כדאיתא בפתח אליהו "מלכות - פה"), וזהו "אשר יושב בחשבון" שזה בחי' התבודדות וחשבון הנפש, וכמ"ש חז"ל (ב"ב עה.) וכמבואר הטיב במסילת ישרים פ"ג ע"פ (כמדובר כא, זך) על כן יאמרו המושלים בואו חשבון - ע"כ יאמרו המושלים ביצרים בואו וחשבון חשבוננו של עולם - היינו חשבון הנפש והתבודדות. וכדאיתא בסיפא דקרא "תבנה ותכונן עיר סיחון" סיחון היינו השיחה בינו לבין קונו וכנ"ל, "עיר" - היינו ההתעוררות ע"י כך, תבנה ותכונן. אמן. ויהי רצון שנוכח לצנח את המלחמה - מלחמת כל חיינו ותעדינו.

בברכת התורה וכמ"ס

שמעון יוסף הכהן ויזנפלד

תיקון הכללי

מהר - מצער. א"ת אלא "מהר - מצער", מי שפזז ומדויר במעשיו - סופו להצטער. א"נ ה"ק: "מהר - מצער", מי שרוצה להיות זריז - יעשה כן מצער, מעט ובמידה. ואל יהי מבוהל, כי אפשר לעשות הרבה שטויות במהירות. א"נ מהר - מצער, להיות זריז ולהספיק בעבודת ה' - יקצר וימעט בכל עסקי וצרכי העולם הזה.

מהר מצער. הוא הר סיני, שבו ירדה שנאה וצער לישראל מחמת קנאת הגוים. א"נ קטן וענו שבהרים, ולכן ניתנה בו התורה כמ"ש חז"ל (מגילה כט, א).

תהום אל תהום קורא. הירידה נקראת נפילה לתהום, ובפרט כשהירידה גדולה, וה"ק: ירידה קוראת ומזמינה ירידה נוספת, כעין עבירה גוררת עבירה (אבות פ"ד מ"ב).

(מתוך הספר - תיקון הכללי בהוצאת נצח מאיר)

מדרש

אלה הדברים, זה שאמר הפתוח (משלי כח, כג): מוכיח אדם אחריו חן ימצא ממחליק לשון, רבי פינחס בשם רבי חמא בר חנינא אמר: מוכיח זה משה, אדם אלו ישראל, שגאמר (יחזקאל לו, לא): ואתן צאני צאן מרעייתי אדם אדם, מהו אחריו, אמר הקדוש ברוך הוא בשביל להביאן אחריו. חן ימצא זה משה, דכתיב (שמות לג, יב): וגם מצאת חן בעיני. ממחליק לשון, זה בלעם, שהחליק בגבואותיו וגבה לבם ונפלד בשטים. (דברים רבה א, ב)

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר דברים לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"אחרי הכתו את סיחון מלך האמורי, אשר יושב בחשבון" (דברים א, ד).

הנה ידוע ומפורסם שיש לנו מלחמה קבועה, שלא נפטר ממנה עד היום האחרון של חיינו עלי אדמות, והיא מלחמת היצר, שכל אחד ואחד מאתנו צריך להתמודד עם פיתוי היצר, אשר מצידו עשה עושה ויעשה הכל להכשיל אותנו הן בעבירות קלות וחמורות, הן בפגמים, הן בתאוות, הן במידות רעות, הן בדעות והשקפות עקומות שהם נגד רצון ה', והוא מנהל לפעמים מלחמה חזיתית ומפורשת. ולפעמים היצר הרע מתלבש במצוות (כמבואר בדברי רבינו ז"ל בלקוטי מוהר"ן קמא, סימן א), ולפעמים מנהל אתנו מלחמת התשה, בלי תאריך יעד, ובלי להתייעף מצידו (והלואי מצידו), והוא מתוחכם מאד, ויש לו ריבוי מרחם עלינו ועוזר לנו לא מצאנו ידינו ורגלינו. וכמ"ש חז"ל (סוכה נב) אמר רבי יצחק יצור של אדם מתגבר עליו בכל יום שנאמר (בראשית ו, ה) וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום. אמר רבי שמעון בן לקיש יצור של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש להמיתו שנאמר (תהלים לו, לב) צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו, ואלמלא הקב"ה שעוזר לו - אינו יכול לו, שנאמר (שם לג) ה' לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו. ומי"מ השו"ת רק עוזר, אבל עיקר המטלה מוטלת עלינו, כמ"ש חז"ל (ב"מ פ"ב מ"ו, דף לא.) לגבי מצות פריקה וטעינה, הלך (בעל החמור) וישב לו (בלי לעזור) ואמר הואיל ועליך מצוה, אם רצונך לפרוק, פרוק - פטור (מלעזור לבעל החמור) שנאמר (שמות כג, ה) [עזוב תעזוב] עמו. וכל חיינו והנצחיות שלנו תלויים ועומדים בנצחון שלנו במלחמתנו עם היצר הרע. ואוי לנו ולתלויים בנו אם נכשל בכך. (ואם כי היה ראוי לפרט קצת, מהו ה"אוי לנו" הלזה, אבל מילה אחת בודדת כוללת ומבארת הכל, והיא "גיהנם", שאוי לנו מיום הדין, והרי יש ויש גיהנם ואביוריהו דיליה עם כל הצער הנוראי המשתמע מכך, וכמ"ל.) והנה מבואר בדברי רבינו ז"ל (לקוטי מוהר"ן קמא, סי, ב, אות א, ועיין בקל"ח) שעיקר כלי זיינו של כל יהודי הוא התפילה, (ובפרט התפילה האישית המכונה "התבודדות" שכוללת גם כן חשבון הנפש, ויישוב הדעת) וכל מלחמתו וכל הכבישות שיכבוש - הכל משם. וצריך להתפלל על מלחמת היצר בכלל ובפרט, בכלל כעין ההיא דאמרו חז"ל (קדושין פא, א) רבי חייא בר אשי היה רגיל כל עידן דהוה נפל לאפיה, הוה אמר "הרחמן יצילנו מיצר הרע". וכמו שאנו מבקשים בכל יום בברכות השחר: יהי רצון מלפניך ה' אלי"א, שתצילני היום ובכל יום... מיצר הרע, וכן מתפללים בסוף השמונה עשרה "יהי רצון.. ותצילנו מיצר הרע". ובפרט - צריך להתפלל על כל מצב ומצב ועל כל



פרשת דברים

שנתהפך למחותו

אף אף-על-פי-כן העקר תלוי ברצון, אם רצונו חזק מאד להתקרב להשם יתברך ולעבד אותו, רק שיקשה לו לשבר תאוות גופו, אז על-ידי התקרבות ואמונת הצדיקים, הוא פחית אכילה, ונאכל להצדיק, תינו שנתהפך למחותו כנ"ל. אף אם אין רצונו כלל לעבד את השם, לא יציל לו שום התקרבות לצדיקים, והוא פחית מוון שאינו נתהפך לגוון. כגון אם אוכל אכילה שאין תפוע סבלת אותו, או אינו מתעכל ואינו מתהפך לגוון, רק הגוף מקרא אותו. כן הוא פחית זה ממש, כי אינו נאכל כלל להצדיק, אף שיקרב אליו. כי הצדיק אינו יכול לסבלו, ומקרא אותו. והוא פחית הפתוח פאריץ-ישראל (ויקרא י"ח): "באשר קאה את הגוי", התינו שאינה יכולה לסבלו להיות נאכל אצלה שיתהפך למחותה, רק היא מקראת אותו. ה' יצילנו.

(ליקו"מ קכ"ט)

אלה הדברים

שמעתי בשמו, שהצדיק הגדול בהדבור שהוא מדבר, נקלל בו כל הדברים הצריכים אל כל ישראל, וכל הדברים שצריך כל אחד מישראל וזהו (דברים א, א): "אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל" שהדברים שדבר משה נעשה ממנו דברים אל כל ישראל כי כל אחד מישראל מצא בו מה שצריך פנוף לעיל. (חיי מוהרן אות רצ)

בעת הגלות, אני חוזרין העפוסים והקלפות לומר שארץ-ישראל וכל ההשפעות התלויות בה הכל שלהם; אדרבא, אפלו מה שבתחלה היתה ארץ-ישראל זמן רב בדינו ורשותנו, אומרים גם-כן שהיה חס-ושלום בגולה, בבחינת 'לסטים אתם שכבשתם ארץ שבעה עממין'. ועל-כן בימים שבין המצרים, שהם מי החרבן והגלות, צריכין לחזר ולכבש הדרך לארץ-ישראל ולהמשיך בחינת "כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים", וכמו שדברשו רבותינו ז"ל: ברצונו נתנה להם, וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו, שכל זה נמשך על-ידי הצדיק הגדול שמחיה בעת פשיטותו על-ידי האוצר-מתנת-חנם, שהו בחינת החסד-חנם שעל-ידו נתקנים העולם קדם מתן תורה, שהו עקר הדרך לכבש ארץ-ישראל, עד שאפלו משה רבנו עליו השלום בעת שהתפלל לבוא לארץ-ישראל אמר 'ואתחנן אל ה', הינו לגלות ולהמשיך האוצר-מתנת-חנם הנ"ל, שעל-ידי זה מחיין את כל העולם, אפלו אנשים פשוטים ממש, שקורין 'פראסטאקיס'. וזה בחינת הבכיה והאבלות שבוכין ומתאבלין בימים הללו, כי גלינו מארצנו ונתרב בית מקדשנו, ששם עקר המחין ועתה אין לנו שום מח ודעת ואנו אנשים פשוטים ממש, שהו בחינת הבכיה והאבלות, שהוא בחינת הסתלקות המחין; בפרט בתשעה באב שאו עקר החרבן, על-כן אז מסלקין כל המחין, ואין מניחין אפלו טלית ותפלין בבקר, רק בוכין ומתאבלין על החרבן, ואז אנו כלנו כמו עמי הארץ ובורים גמורים, ואין לנו שום חיות רק מבחינת קיום העולם קדם מתן תורה; ולא די לנו שנתרב בית מקדשנו, אף גם הצדיקים אמתיים נסתלקו בעונותינו הרבים, ששקולה מיתתם כפלים כחרבן בית-המקדש, כמו שאמרו רבותינו ז"ל. ועל כל זה צריכין לבכות הרבה לפני השם יתברך בתמימות ובפשיטות, בפרט בימים הללו שבין המצרים, ועל-ידי זה אנו מעוררין רחמי השם יתברך, ששמשיך עלינו גם עתה כח הצדיקים הגדולים שזכו להמשיך האוצר-מתנת-חנם, עד שעל-ידי זה נזכה לשוב לארצנו ולבנות לנו את בית מקדשנו. וזה כל הענין שקורין פרשת דברים קדם תשעה באב, ואחר-כך קורין פרשת ואתחנן ומפטירין נחמו נחמו וכו', כמבאר בפנים.

(הל' שומר שבר ה"ד אותיות ז"ט)

הארות על מאמר "פתח ר' שמעון" (בסימן ס)

דע שיש שבילי התורה שיש בהם התבוננות גדול מאד, שא"א לבוא להתבוננות הזאת כי אם ע"י עשירות.

ואריכות ימים, היינו שצריך שיראה להגדיל ימיו וכו' בתוספת קדושה. שזה בחי' גודל החיוב לשמור על כל חלק קטן מחלקי הזמן של היום, ומכל יום של החיים וא"א לזכות לאריכות ימים ושמירת הזמן בתוספת קדושה כ"א ע"י זכרון בעלמא דאתי, שאז כשזוכר תמיד בכל עת ורגע בכל משך היום, שכל העולם הזה הוא הבל הבלים אין בו ממש, ולא ישאר ממנו לאדם כלום כ"א תורה ותפילה, מצוות ומעש"ט שחטף בהאי הילולא, אזי אומר לנפשו "נפשי הפקחית והחזקה מה תעשי ליום פקודה, ומה תשיב לשולחך דבר, אל תבט על מצהלות הזמן כי גופך חלש ודל, והזמן הולך והומה, והגוף אפשר עכשו בא יומו" (עין בשיר ידיות מרינו ז"ל) ואז ישתדל לנצל בכל טוב כל חלק וחלק מהזמן היקר לצורך עבודת ה' להוסיף קדושה ודעת ה' וזה בחי' מ"ש רבינו ז"ל במאמר וידי מקץ (ח"א נד, בתחלתו) שצריך כ"א תיכף בבקר בהקיצו, קודם שיתחיל שום דבר, לזכור מיד בעלמא דאתי.

גשר צר והעקר שלא יתפחד

ה' יתברך עמך ואצלך וכו', אל תירא. וכמו שמבאר (פלוסי תנינא סימן מח) שהאדם צריך לעבר בזה העולם על גשר צר והעקר שלא יתפחד. וזה: לא תיראום פי ה' אלקיכם הוא הנלחם לכם. ואזכרה זאת הזכיר ביותר את ה' והושע, כמו שכתוב ואת ה' הושע צייתי וכו'. פי ה' הושע הוא בחינת התלמיד שהשגתו בחינת מלא כל הארץ כבודו, בחינת הקיצו ורגנו שכני עפר וכו'. שהוא ראשי תבות ה' הושע וכו' כמו שמבאר שם שעקר השגתו הוא בחינת התחזקות שיחזק את עצמו ואת כל ישראל בכחו של משה רבנו שלא יתראשו ולא יפלו משום דבר ובכל מה שיעבר עליהם יהיו חזקים בכחו של משה רבנו. פי ה' אתם עדין ולא יתראו פי ה' אתם, פי מלא כל הארץ כבודו וכו'. שהו בחינת לא תיראום וכו'. פי הצדיק בחינת משה יכול להשפיל את המלאכים המקטרגים שממם נמשכו ונשתלשלו קלפות סיחון ועוג פנ"ל, פי מראה להם שאינם יודעים עדין בידיעתו יתברך כלל וכו'. ולעזר ולהקיץ כל השוכני עפר שהם הדרי משה שלא יתראו פי עדין ה' אתם פי מלא כל הארץ כבודו וכו' פנ"ל. שהו בחינת אזהרת משה את ה' הושע: ענין הראת את כל אשר עשה ה' אלקיכם לשני המלכים האלה שהם סיחון ועוג שבהם היה מקטרוג המלאכים פנ"ל בן יעשה ה' לכל הממלכות וכו'.

(ליקו"ה או"ח הל' נטילת ידים לסעודה ה"ו אות פד)

וכך היה אומר אדוננו מורנו ורבנו הקדוש, זכר צדיק לברכה: כשאדם רואה שהוא מאד שפל, אסור לו לפול (בדעתו). רק הוא חייב להחיות עצמו וישיב עצמו: האם לא עשיתי איזה מצוה, האם לא עשיתי בכל זאת פעם איזהו דבר טוב; אני צם ביום-הכפרים, וגם בתשעה באב, וכן בכל ארבע התעניות, אף שלבי כואב לי מאד. ואני הולך גם לפעמים למקוה, ואפלו בכל הקלולים רחמנא-ליצלן (בכל זאת) מתנגע אנכי מאד ורוצה מאד להציל את עצמי וכו', ואיך שהוא, על-כל-פנים איזו שהן נקודות טובות יש בי מזה שכמה פעמים עשיתי רצון הבורא יתברך. ובהן חייבים להחיות את עצמו ולא להתנאש בשום אופן וכו'. עין שם ב"לקוטי מוהר"ן" כל הדברים האלה ותקניס הדברים האלה בלבך מחדש. ואם חס ושלום אף-על-פי-כן הבעל-דבר מתגבר, צריכין אחר-כך לחזר ולילף בזה, וכן בכל יום יום ובכל פעם, ובתוך כך עוזר השם יתברך הרבה. ובפרט להתגבר ולשוח ולומר כל זה לפני השם יתברך ולומר: רבנו של עולם, איך שאני, איך שהנך יודע ואני יודע את כאבי, בכל זאת אתה עשית עמי חסד עולם ובראתני מרע ישראל... והלא מלו אותי ושפכו את דמי ליום השמיני, ובחך למדתי אלה-בית וסדור וקמש וגמרא וכו', כמה יסורים ומכות סבלתי מהמלמדים, וגם בעצמי יגעתי כמה פעמים.

(עלים לתרופה מכתב תלג)

לעילוי נשמת
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.
נתן וצ'רנה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

יריב בן מניה
חזרה בתשובה שלמה

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיות

מאור אורח
le מרסל
תורה, לימודי גמרא
בשיטה ייחודית
תפילה, מידות טובות
ייעוץ והכוונה אישית
050-4161022